

MARIJUANA

niet zo schadelijk als het wordt voorgesteld?

Dr. O. M. de Vaal:

OPIUMWET IS STERK VEROUDERD

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM, vrijdag. — Zowel de president van als de officier van justitie bij de Amsterdamse rechtbank lieten dezer dagen waarschuwendes woorden horen tegen het toenemende gebruik, vooral door jongere mensen uit de artistieke sfeer, van marihuana. Zij deden dat bijwijze van reactie op de inhoud van een artikel, dat enige weken geleden in een voor de rechtbank niet nader aangeduid weekblad verscheen. In dit artikel stelde de schrijver, wiens identiteit door de president noch door de officier werd onthuld, dat marihuana lang niet schadelijk genoeg is, om in de opiumwet te worden genoemd.

Een en ander kwam ter sprake tijdens de behandeling van de zaak tegen vier jonge mannen tussen de 21 en 28 jaar, die terechtstonden wegens het in bezit hebben van marihuana. Twee van de vier hadden zes maanden in voorlopige hechtenis doorgebracht.

Op 15 maart zal de hoofdstedelijke rechtbank opnieuw een marihuanazaak te behandelen krijgen. Bij die gelegenheid zal, zo werd door de officier van justitie aangekondigd, een deskundige „de werkelijkheid over marihuana uit de doeken doen." Het ten tonele voeren van deze deskundige moet dadelijk gezien worden als een justitieel weerwoord op het hierboven genoemde artikel.

De medische medewerker van onze krant behandelde de ook volgens hem funeste marihuana overigens reeds in een uitvoerig in Het Parool van 16 november 1955 gepubliceerd artikel. Toch lijkt het ons de moeite waard ook de mening en argumenten van de voor de rechtbank aangeduide schrijver, die anders over marihuana denkt, weer te geven, zeker nu in het Blokhoven de doelde veel jonge mensen maanden in voorarrest zitten.

Er werd gedeeld op dr. O. M. de Vaal, lector in de endocrinologie aan de Universiteit te Amsterdam, die zijn artikel publiceerde in De Groene Amsterdammer van enige weken geleden.

„Spokenjacht"

Volgens hem zijn de politieke en justitiele activiteiten, de bezitters van en handelaars in marihuana te grijpen, te vergelijken met een spokenjacht, die alleen maar formeel-juridisch is te verantwoorden, omdat marihuana nu eenmaal voorkomt in de zijns mens sterk verouderde opiumwet. Medisch-wetenschappelijk slaat het vervolgen van marihuana-bezitters naar zijn overtuiging nergens op, omdat het hier een slechts licht verdovend middel zou betreffen, inder schadelijk dan gewone tabak. Het gebruiken ervan kan — nog steeds volgens dr. De Vaal — zeker veel minder kwaad dan het drinken van alcoholhoudende dranken.

(Advertentie)

bitter

CAMPARI

aperitivo

Zó uit het zonnige Italië.

goed gekoeld, Puur of met soda-water of in cocktails

Gen. vert. O. Gomboni & Co., A'dam

Marihuana, zegt hij verder, is een genotmiddel, waarbij geen verslaving te pas komt. Het hoort bestal niet thuis in het rijtje, waarin o.m. cocaine, morfine en heroïne voorkomen. Dat zijn namelijk sterk verdovende middelen, die wel tot verslaving leiden en die bij voortgezet gebruik grote vernielingen plegen aan te richten in de menselijke geest en het menselijk lichaam.

Marihuana of haschisch is de naam voor de hars uit de gedroogde, bloeiende of vruchtdragende toppen van de vrouwelijke heeneplant of Cannabis sativa. Het wordt over de gehele wereld door vele miljoenen mensen gebruikt als licht verdovend middel. De namen, waaronder het verhandeld wordt, zijn er vele: dagga, ganja, riddi, kif en in de westerse cultuur marihuana.

Het veroorzaakt een lichte intoxicatie van het centraal zenuwstelsel. Besef van ruimte en tijd verdwijnt. De roker wordt pratener en lacher; zijn psychische remmen vallen weg. Er ontstaat een sterk gevoel voor details, geluiden worden harder, kleuren intenser.

Protesthouding

De laatste jaren is het gebruik van haschisch in ons land sterk toegenomen. Zo langzamerhand schijnt het roken van met marihuana geïmpregneerde sigaretten bon ton te zijn in de kringen van jazz-musici, experimentele kunstenaars, progressieve dichters en hij al degenen, die voor „experimenteel-artistiek" willen doorgaan. Volgens dr. De Vaal worden vooral karakters, die tegen de heersende conventie willen protesteren, naar de haschisch getrokken. Niet, omdat dit genotmiddel zo'n sterke uitwerking op hen heeft, maar juist, omdat het tot de verboden artikelen behoort.

Met andere woorden: de juridische risico's (gevangenisstraf!), die aan de haschisch vastzitten zijn naar zijn oordeel voor de bedoelde groep eerder aantrekkelijk dan afstotend. Zou marihuana bij elke drogist te koop zijn, dan zou het al zijn tot de verbeelding der sociaal-protesterende sprekende romantiek verloren hebben, zo meent dr. De Vaal. Dat de haschisch hier in zo'n slechte reuk en uiteindelijk in de opiumwet is terechtgekomen, is volgens hem te wijten aan waarnemingsfouten van vroegere reizigers in Oosterse landen. Daar zag men totaal verparperde mensen in een marihuana-roes. Men keerde toen oorzak en gevolg om en zag de verparpering als een gevolg van het vermeende bedwelmsmiddel. In de werkelijkheid, betoogt dr. De Vaal, zagen de reizigers mensen, die door honger en gebrek al totaal waren afgedeleden en in die toestand wat „vreugdede" zochten in de haschisch.

Niet zo erg?

Dr. De Vaal heeft in de sectie farmacologie van de Escorta Medica de in die Index worden honderduizend stoffen genoemd. Het trefwoord marihuana of haschisch komt niet voor, omdat er tussen 1950 en 1960 niets over dit onderwerp gepubliceerd is. Althans niets, wat medisch de moeite waard was, daar het anders wél in de Escerpta Medica zou zijn vermeld. In de sectie psychiatrie en neurologie komt het trefwoord in de hoofdstukken over verslaving tweemaal voor. Beide keren in één artikel in een Zuidamerikaans medisch tijdschrift van 1949. Als het werkelijk zo erg was met de marihuana, stelt dr. De Vaal, zou ergens op de wereld zeker een arts er wel het zijne over hebben gezegd.

Hij beweert ook, dat in bijvoorbeeld Nederland nergens ook maar één aan de marihuana verslaafde wordt gepubliceerd. Toen zijn artikel pas was gepubliceerd, hebben wij de geneeskundige diensten van Nederlands twee voornaamste havensteden gebeld, om te frachten deze bewering enigzins te controleren. De hoofden van die diensten, dr. K. Itman te Amsterdam en dr. L. Burema te Rotterdam, deelden ons mede, niets af te weten van het bestaan van marihuana-slachtoffers. Zij achtten daarbij de kans redelijk aanwezig, dat, indien er in hun steden ernstige slachtoffers van de haschisch zouden bestaan (die evenals ernstige alcoholisten voor opening in een verpleeginrichting in aanmerking zouden worden genomen) zij daarmee op de hoogte zouden zijn. Inmiddels heeft de officier van justitie bij de Amsterdamse rechtbank tijdens de dezer dagen behandelde „marihuana-zaak" gezegd, dat twee verdachten in een andere zaak onder behandeling van een psychiater zijn.

Normbesef

Wij hebben ons bij het verschijnen van dr. De Vaal's artikel ook in verbinding gesteld met prof. Kok, o.a. hoogleraar in de toxicologie (de vergiftiging) aan de Universiteit van Amsterdam (en volgens onze inlichtingen de

deskundige op wie de officier doelde). Deze zei toen: „Marihuana is niet schadelijker dan alcohol. Mijn bezwaar tegen marihuana bestaat echter hierin, dat ik het niet nodig vind nog eens een genotmiddel aan de al bestaande en wettelijk toegestane reeks toe te voegen."

Prof. Kok is verder van mening, dat men in een haschisch-roes in een „flinke-jongensstemming" raakt, waarbij het normbesef wel degelijk geheel vervaat. Men merkt dan zijn eigen stuilloosheid niet, evenmin als de verminderde zelfcontrole. Onder marihuana-gebruikers zijn ook seksuele uitpattingen bekend. Hij is verder, anders dan dr. De Vaal, van oordeel, dat het gebruik van marihuana tot verslaving aan ernstiger verdovende middelen kan leiden.

Dr. De Vaal is het ook met deze laatste punten oneens. Wat de echte verdovende middelen betreft; alleen zeer bepaalde, geprepareerde personen gaan tot het gebruik van bijvoorbeeld morfine en heroïne over. Geen enkele marihuana-roker, zegt dr. De Vaal, zal heroïne gaan nemen, omdat hij geen haschisch meer kan krijgen of omdat de haschisch hem niet langer bevalt. Komt hij wel tot de heroïne, dan liggen andere oorzaken daaraan ten grondslag.

Hij zegt verder, dat nog nooit het verband tussen haschisch en misdaad is vastgesteld. Men maakt, meent hij, ook hier een denkfout. Op het ogenblik is het namelijk zo, dat — zoals hierboven al gezegd — juist die kringen, die om welke reden dan ook in een soort protesthouding leven en een zekere wrok tegen de maatschappij koesteren, zich tot de marihuana voelen aangetrokken, omdat het bezit ervan streng verboden is. Het gaat, aldus de slotsom van dr. De Vaal, niet aan, mensen voor vele maanden naar de gevangenis te sturen op grond van een in zijn ogen ten minste een halve eeuw achter de medische feiten aanlopende wet, de opiumwet.

(Advertentie)

Sinds 1842

BUREN GRAND PRIX

Origineel Zwitsers fabrieksmerk

AUG. UILKEMA

Reguliersbreestraat 39 Amsterdam-C.

SER-ADVIES Z

Dualist

t.o.v. s

ER is wel eens opgemerkt, dat van de werkstaking eigenlijke ene kant moeten ze erkennen wapen is geweest in de so woordig niet zoveel meer beho toch nog niet geheel gemist k

Maar aan de andere kant is de beestje in de grote vijver van maar heel moeilijk is in te pa algemeen het bestaan van een vrijwel altijd omgeven met aller Die dualistische houding kom groep, bestaande uit vier hoog minister van justitie heeft ult van de werkstaking, en dat de

De vier hoogleraren — de M. G. Levenbach, mr. N. E. F. moesten hun mening geven — onder bepaalde voorwaarden — verplichting van de arbeider vergoeding van de arbeid doorzongden arbeid te verricht van werkstaking op te se door zou de werkwelger onrechtmatig zijn, en ge meer opleveren.

Zes beto „Polari Schot

SANDBANK Amerikaanse onderzoeker, i half tien Bij de Schotland aan Daar werd genomen.

Langs de oer borden, waaro kernbombarva gasak. Zoals bekend meet, dienat een vloot At uitgenist met water kunnen Zes betogen ging, bij de P De bootjes i den kwamen i den door de t

Chef pr repres niet

WASHINGTON Angier Blidde rikaanse prote noodzakelijk, d hassoedurs, in zulke schrikke geven voor v li thans zoud

In een toesj vereniging va stelt Duke voc zoek in te ste functie van h wapen. Duke was de grootte va een beslissend van een diplo

Belgise die ui stal

BRUSSEL, r rische Rijkspc miljairen geac chnietstolen i plaats bij Lull aan onbekende boden. Zis is een uit wapenaffaire woort, dat in d aanhoudingen. Di twee dad dienten doen h het glanzde M waar het wane den naar eerst zondagocht b Bij hun vto mochtigde z Zij slaagde reedmaand Bij hun so den twee d de reest' de Bij hun talen toe te hebben